

Vizekanzler und Bundesminister Robert Habeck
Rede zu Israel und Antisemitismus
01.11.2023

חלפו כמעט ארבעה שבועות מאז מתקפת הטרור של חמאס על ישראל. הרבה קרה מאז. מבחינה פוליטית, אבל בעיקר אצל האנשים. אנשים כה רבים שחיייהם רוויים פחד וסבל.

מאז המתקפה הפך הדיון הציבורי לסוער ולעיתים אף מורכב למדי.

בסרטון הזה ברצוני להבהיר את הדיון הציבורי. נראה לי שמערבבים זה בזה יותר מדי דברים במהירות רבה מדי.

המשפט "ביטחונה של ישראל הוא חלק מהאתוס הלאומי הגרמני" מעולם לא היה פראזה ריקה ואסור לו להפוך לכזו. פירושו הוא שביטחון ישראל נחוץ לנו בתור מדינה.

הקשר המיוחד הזה עם ישראל נובע מאחריותנו ההיסטורית: הדור של סבא וסבתא שלי היה דור שביקש להשמיד את החיים היהודיים בגרמניה ובאירופה.

הקמת מדינת ישראל לאחר השואה הייתה ההבטחה להגנה על היהודים וגרמניה מחויבת לסייע לכך שניתן יהיה לקיים את ההבטחה הזו. זהו היסוד ההיסטורי של הרפובליקה שלנו.

האחריות הנובעת מההיסטוריה שלנו פירושה גם שיהודים יוכלו לחיות בגרמניה בחירות ובביטחון. שהם לעולם לא יאלצו יותר לפחד להראות בגלוי את דתם ואת תרבותם. אולם דווקא פחד זה חזר.

לאחרונה נפגשתי עם חברי הקהילה היהודית בפרנקפורט. בשיחה אינטנסיבית וכואב סיפרו לי נציגי הקהילה

שילדיהם פוחדים ללכת לבית הספר
שהם לא הולכים יותר למועדוני ספורט,
ושבעצת הוריהם
הם משאירים בבית את השרשרת עם המגן דוד.

כאן היום, בגרמניה.
כמעט 80 שנה לאחר השואה.

הם סיפרו לי שהם כבר לא מעזים להיכנס למונית
ושהם לא רושמים את כתובת השולח
על המעטפות, כדי להגן על הנמענים.

כאן היום, בגרמניה.
כמעט 80 שנה לאחר השואה.

חבר יהודי סיפר לי על הפחד שלו
על הייאוש שלו,
על תחושת הבדידות שלו.
הקהילות היהודיות מזהירות את חבריהן
להימנע ממקומות מסוימים –
למען ביטחונם.

כאן היום, בגרמניה.
כמעט 80 שנה לאחר השואה.

האנטישמיות באה לידי ביטוי בהפגנות
היא באה לידי ביטוי בהצהרות
היא באה לידי ביטוי במתקפות
על חנויות יהודיות, באיומים.

אמנם מתעוררים במהירות גלי סולידריות גדולים
למשל בעקבות מתקפות גזעניות
אך הסולידריות עם ישראל דועכת במהירות.
ואז טוענים שהקשרם של הדברים מורכב.
אולם אסור שההקשרים יובילו
להמעטה בערכם של הדברים.

אין ספק שתרבות הדיון שלנו
מלווה לעתים קרובות בזעזוע.
אולם כאן לא די בזעזוע.
אנו זקוקים עכשיו לבהירות, לא לטשטוש.

חלק מהבהירות זה לומר:
אין לסבול אנטישמיות
בשום צורה – בשום צורה שהיא.

היקף ההפגנות של מוסלמים קיצונים בברלין
ובערים אחרות בגרמניה
אינו מתקבל על הדעת
ומצריך תגובה פוליטית נחרצת.

הוא מצריך גם את תגובתם של האיגודים המוסלמיים. חלקם הביעו בברור את הסתייגותם ממעשי החמאס ומהאנטישמיות, וביקשו לפתוח בשיח. אולם לא כולם, חלקם מהססים יותר מדי, ולדעתי הם מעטים מדי.

המוסלמים החיים כאן זכאים להגנה מפני אלימות ימנית קיצונית – ובצדק. במקרה שתוקפים אותם, יש לכבד את זכותם זו להגנה. אולם עליהם לכבד גם את זכותם של היהודים בעת זו בה הם נמצאים תחת מתקפה. ועליהם להסתייג בצורה נחרצת מאנטישמיות כדי לא לערער את זכותם שלהם לסובלנות. בגרמניה אין כל מקום לחוסר סובלנות דתית.

מי שחי כאן, חי לפי הכללים של המדינה הזאת. וכל מי שמגיע לכאן, חייב לדעת שכך הם פני הדברים ושהחוק ייאכף.

החוקה שלנו מגינה ומעניקה זכויות אך היא גם מטילה חובות שכולם חייבים למלאן. אי אפשר להפריד בין השניים. סובלנות לא יכולה להכיל חוסר סובלנות. זוהי הליבה של החיים המשותפים שלנו ברפובליקה.

משמעות הדבר היא ששריפת דגלי ישראל מהווה עבירה פלילית, וכך גם גילויי תמיכה לטרור של חמאס. מי שגרמני יצטרך לתת על כך את הדין בבית המשפט ומי שאינו גרמני מסתכן גם בשלילת התושבות שלו. מי שעדיין אין לו אשרת שהייה, מסתכן בגירוש מהמדינה.

עם זאת, אסור שהאנטישמיות של האסלאם הקיצוני תטשטש את העובדה שהאנטישמיות היא תופעה מושרשת בגרמניה. שהקיצוניים הימניים מתאפקים מסיבות טקטיות לחלוטין כדי שיוכלו להסית נגד מוסלמים. ההמעטה בערכן של מלחמת העולם השנייה והמשטר הנאצי

וכינויים בתור "זוטות"
היא אינה רק זילות השואה
אלא סטירת לחי לקורבנות ולניצולים.
כל מי שמקשיב יכול וחייב לדעת זאת.
מלחמת העולם השנייה
הייתה מלחמת השמדה נגד יהודים.
עבור המשטר הנאצי, השמדת יהדות אירופה
הייתה מטרתו העיקרית.

ועקב כך שכמה מידידי פוטין
נמצאים בימין הקיצוני:
פוטין מצטלם עם נציגי חמאס וממשלת איראן
ומביע את צערו על הקורבנות
האזרחיים ברצועת עזה
בעוד שהוא גורם לקורבנות
אזרחיים באוקראינה.
ידידיו בגרמניה בוודאי אינם מידידי היהודים.

אני מודאג גם מהאנטישמיות
בחלק מהשמאל הפוליטי
שנפוצה לצערי גם בקרב פעילים צעירים.
אסור שאנטי-קולוניאליזם יוביל לאנטישמיות.
מבחינה זו, חלק זה בשמאל הפוליטי
צריך לבחון את טיעונו ולהטיל ספק
בנרטיב ההתנגדות הגדול.
הטיעון שיש "שני צדדים" הוא מטעה.
חמאס הוא ארגון טרור רצחני
הנלחם למען מחיקת
מדינת ישראל ומות כל היהודים.

הבהירות שבה
הצהיר זאת
הסניף הגרמני של "ימי שישי למען העתיד"
בניגוד לחבריהם בעולם,
הינה מכובדת למדי.

כשהייתי לאחרונה בטורקיה,
אמרו לי שבגרמניה
אסורות הפגנות פרו-פלסטיניות.
ושגרמניה חייבת ליישם את
דרישותיה ההומניטריות
גם לגבי תושבי עזה.
הבהרתי שמותר בגרמניה כמובן
למתוח ביקורת על ישראל.
שאינן זה כמובן אסור להתגייס
למען זכויות הפלסטינים וזכותם למדינה משלהם.
אך הקריאה לאלימות נגד יהודים או
חגיגות לרגל אלימות נגד יהודים
הן אסורות – ובצדק!

נכון שהחיים בעזה
הם חיי עוני ללא עתיד.
המתנחלים בגדה מעוררים תסיסה
ושוללים מהפלסטינים תקווה, זכויות וחיים.
סבלה של האוכלוסייה האזרחית
כעת במלחמה
הוא עובדה.
עובדה נוראה.
כל ילד מת הוא אחד יותר מדי.

גם אני דורש משלוח של ציוד הומניטרי,
ופועל להבטיח שמים,
תרופות וסיוע יגיעו לעזה ושהפליטים יהיו מוגנים.
יחד עם ידידינו האמריקאים, אנו מבהירים שוב ושוב לישראל
כי ההגנה על האוכלוסייה האזרחית הינה אספקט מרכזי.
המוות והסבל שהם כעת מנת חלקם של תושבי רצועת עזה
הם נוראים.

אמירתם של הדברים הללו היא הן הכרחית והן לגיטימית.
אולם אי אפשר ואסור לתת בכך לגיטימציה
לאלימות שיטתית נגד יהודים.
אי אפשר להצדיק בכך אנטישמיות.

כמובן שישראל חייבת לפעול לפי החוק הבינלאומי
ולפי סטנדרטים בינלאומיים.
אולם השוני הוא:
מי יציב דרישות מעין אלה לחמאס?

ומכיוון שלאחרונה
נחשפתי בחו"ל לאופן בו
הומעט ערכה של המתקפה על ישראל
ב-7 באוקטובר והיא כונתה –
אני מצטט – "אירוע מצער"
ואפילו העובדות הוטלו בספק
ברצוני להזכיר פעם נוספת:
חמאס הוא
שרצח באכזריות ילדים,
הורים וסבים וסבתות בבתייהם.
לוחמיו התעללו בגופות
חטפו בני אדם והשפילו אותם
באופן פומבי תוך כדי צחוק.

דיווחים אלה מתארים זוועה חיה.
כיצד ייתכן שישנם אנשים המהללים
את חמאס ומתארים אותה כתנועת שחרור?
זהו סילוף של העובדות שלא ניתן לו יד.

זוה מביא אותי לנקודה האחרונה:
המתקפה על ישראל ארעה
בזמן שכמה מדינות מוסלמיות התקרבו לישראל.

כבר נחתמו הסכמי אברהם בין ישראל
למדינות מוסלמיות באזור.
ירדן וישראל משתפות פעולה
במסגרת מיזם גדול לאספקת מי שתייה.
סעודיה הייתה בדרך
לנורמליזציה של יחסיה עם ישראל.

דו-קיום בשלום בין ישראל לשכנותיה
בין יהודים למוסלמים, הסיכוי לפתרון שתי המדינות –
חמאס ותומכיו
ובעיקר ממשלת איראן,
אינם רוצים בכך.
הם רוצים להרוס את זה.

כל מי שלא ויתר על התקווה לשלום באזור,
כל מי שדבק בזכותם
של הפלסטינים למדינה משלהם
ובתקווה אמיתית לעתיד –
זזה מה שאנו עושים – חייב כעת לעשות
הבחנה בין הדברים בעתות מבחן אלה.

ההבחנה מכילה את העובדה
שמעשיו הרצחניים של חמאס נועדו למנוע את השלום.
חמאס אינו מעוניין בפיוס עם ישראל
אלא בהשמדת ישראל.

ועקב זאת אין עוררין על כך:
אסור להמעיט בזכות הקיום של ישראל.
ביטחונה של ישראל הוא המחויבות שלנו.
גרמניה יודעת זאת.